

правдината, тѣя сама ище направи да я чувствовашь.

Дѣдо Авраамъ си соверши тѣка слобото. Народо мѣ слѣшаше хоратата, и мѣ похвалиха сичкитѣ разумагъ: но пакъ не сѣ ѡставиха да не сторатъ тѣтази противното, сѣщо както сѣ слѣчава на ѡбыкновеннытѣ побченїа: зашѣ, катѣ начнѣ продажбата, сѣки си накѣпи шото мѣ сѣ порѣвне, макѣрѣ да сѣдѣ тѣлкова да имѣ распрѣва и да ги ѡувѣщава старецо, и макѣрѣ да сѣ боаше соборо чи не шѣ мѣгатъ да си платѣтъ дановытѣ. Чѣстото воспоминанїе, коѣто стори старецо на-дѣврѣа Рїхарда (кѣй-